



Acaba un any que ha estat intensament viu en molts sentits.

És just i necessari reconèixer, però sobretot agrair, l'esforç de tots, en ocasions sol·licitat i aportat a un ritme trepidant, per aconseguir el centre que tots volem.

En el nou any hi ha importants fites que ens hem

proposat assolir, i tinc la confiança que amb el compromís de tots també anirem trobant el camí per assolir-les.

Mentrestant desitjo que pugueu gaudir, com ja és tradició, amb les paraules inspirades que El Full us ofereix per aquestes dates.

Sebastià Xambó  
Degà

## • Poesia, prosa i matemàtiques

**Rigor**  
David Jou

M'he vestit una cuirassa  
que em defensi de l'error:  
rigor! rigor!

He posat una mordassa  
a la folla fantasia,  
la fustigo per la plaça  
cada dia  
- no vull fer una sola passa  
sens la guia del rigor,  
perquè ja conec l'error  
que em segueix a la percaça.

He posat una mordassa  
als indòmits sentiments:  
n'he vençut ja l'amenaça  
amb exactes pensaments  
- que jo sóc d'una altra classe;  
no em faran caure en l'error  
ni la vida ni l'amor:  
el rigor els ultrapassa.

No ho entenc: dieu que glaça?

**Geometria i papallones**  
Joan Brossa

Dues  
ratlles que es troben  
en un punt formen un  
angle.

Polígon  
és un pla limitat  
per ratlles.

Circumferència  
és una ratlla corba  
tancada.

Papallones d'ales blaves  
i d'ales blanques amb pics foscos.

Però a mi m'agrada  
aquesta d'ales vermelles i d'aspecte  
vellutat.

## L'afrodisíac matemàtic

Alex Galt

Quan el John i jo no paràvem de trencar, vam decidir que seria millor que només ens veiéssim de manera informal. Les cites anaven bé, però no ens vèiem més d'un cop per setmana. Volíem dur vides separades i veure'ns quan ens semblés, sense haver-nos de preocupar gaire pel compromís. Un dia, al principi d'aquest període, estàvem asseguts al terra de l'estudi del John. Ell s'estava fent un jersei de llana, mentre que jo llegia *El darrer teorema de Fermat*. De tant en tant l'interrompia per llegir-li fragments del meu llibre.

-¿Has sentit parlar mai dels nombres amics? Són com els nombres perfectes, però en lloc de ser la suma dels seus propis divisors són la suma dels divisors de l'altre nombre. A l'edat mitjana la gent els gravava a la pell de les fruites. Qui ho feia se'n menjava una i donava l'altra al seu estimat. Era un afrodisíac matemàtic. M'encanta, aquesta idea... Un afrodisíac matemàtic.

El John no va demostrar gaire interès pel que li explicava. A ell no li agradaven gaire les matemàtiques. No com a mi. Aquesta va ser una de les raons que va fer que ens prenguéssim la nostra relació d'una manera més informal.

Va arribar Nadal. Com que no m'agrada gens anar de compres, vaig estar molt contenta de poder esborrar el John de la llista. Érem massa informals per fer-nos regals. Mentre estava comprant el regal per a la meva àvia,

però, vaig veure un llibre d'encreuats críptics i l'hi vaig comprar. Sempre fèiem junts els encreuats críptics que sortien a l'última pàgina del *Nation*, i em va semblar que, per cinc dòlars que valia, l'hi podia regalar.

El dia de Nadal li vaig donar el llibre -sense embolicar, tot molt informal. Ell no em va regalar res. No em va sorprendre, però malgrat que se suposava que no m'havia d'importar, em vaig quedar una mica tocada. L'endemà, però, el John em va convidar a anar al seu estudi.

-Tinc el teu regal de Nadal -em va dir-. Em sap greu donar-te'l tard.

Em va allargar un paquet embolicat amb poca traça. Quan el vaig obrir, un rectangle de mitja em va caure a la falda. El vaig agafar i me'l vaig mirar, absolutament confusa. En una cara del rectangle hi havia el número 124.155 i en l'altra, el 100.485. Quan vaig tornar a mirar el John vaig veure que li costava controlar el seu entusiasme.

-Són nombres amics -va dir-. Vaig crear un programa d'ordinador i el vaig deixar dotze hores funcionant, Aquests són els més alts que vaig trobar i els he fet en mitja. És un agafador. No te'l vaig poder donar ahir a la nit perquè no sabia com fer l'última passada. És una mica cursi, però vaig pensar que t'agradaria.

Després d'aquell Nadal vam ser moltes coses, però ja no vam tornar a ser informals. El vell afrodisíac matemàtic va tornar a funcionar.

## Coordenadas de tu amor

Antonio Portela

El amor es la exacta coincidencia de coordenadas. Bajo la apariencia de un caos se mueven dentro las estrictas servidumbres de las líneas. Pongamos como ejemplo nuestro encuentro primero. Era el tiempo y era el lugar preciso. Estábamos cerca el uno del otro sin saberlo. Era el eje horizontal. También estaba la luz en su grado perfecto. Era Dios en su vertical. No he dejado de preguntarme a solas, en la inclinada curva de los días que han pasado, en qué forma reservada y cifrada coincide nuestro amor con las más conseguidas mediciones de la Tierra.

## Calculus

Ken Feinstein

If only I could get to the derivative of you,  
To navigate your slope just like I used to do,  
Your sine curve so smooth, so well elevated,  
Just waiting for me to come and make it integrated.  
Remember how during our second differentiation,  
I'd derivate and agitate until I'd reach acceleration?  
My little pet parabola whom I so much adore,  
Why can't we have a functional relationship once more?

